

Tweede kerstdag 2025: Mariakerk

Handelingen 6,8-10; 7,54-60 en Matteus 10, 17-22

VERKONDIGING

Vandaag – op de tweede kerstdag – wordt ons de andere kant van het kerstverhaal verteld. Aan ons wordt de vraag voorgehouden: hebben wij de moed en het vertrouwen om onze ontmoeting met dat nieuwe leven, met dat pas geboren kindje, gestalte te geven in ons leven. Mensen als Stefanus laten ons zien dat het zeker niet altijd eenvoudig is, dat het soms verre van een gemakkelijke opgave is om al die mogelijke consequenties te dragen. En het is misschien wel erg goed ook. Zonder afbreuk te doen aan al die goede bedoelingen, al die intenties om kerstmis te vieren zoals dat vorm krijgt in onze samenleving, mag het toch geen vlucht zijn. We kunnen toch niet vergeten dat het leven vaak weerbarstiger is dan de haast romantische kersttaferelen je als kind doen geloven. Het verhaal van kerstmis is niet alleen maar rozengeur en maneschijn. Tweede kerstdag zet ons als het ware met beide benen op de grond.

Het licht dat ons met Kerst is gegeven, moet uitgedragen worden. Bovendien moet het ook beschermd worden tegen de duisternis. De liefde die met kerstmis in ons geboren is, moet behoed worden tegen het kwaad, tegen de haat, tegen alles wat het nieuwe leven wil vernietigen. We moeten ons realiseren dat we niet alleen leven in een tijd van veranderingen, maar in een verandering van de tijden. We moeten bij onszelf te rade gaan aan de hand van de uitdagingen van deze tijd, in plaats van voor het gemak alles te laten zoals het is.

Als we in de kerstnacht en op kerstmorgen naar de kribbe zijn gekomen, als we in de afgelopen uren aangeraakt zijn door het licht dan kan het toch niet anders of we zijn er op uit om dat licht verder te dragen. Als je gegrepen wordt door datgene wat je gezien en gehoord hebt dan kan het toch niet anders of je staat op en komt in beweging. Zou dat ook niet de achtergrond van Stefanus geweest zijn.

Maar dat verhaal van Stefanus leert ons ook nog een andere kant. Stefanus wist en besepte als geen ander dat de duisternis overal op de loer ligt en het licht bedreigt.

Het verhaal van Stefanus is een soort spiegelverhaal en hij is met recht de eerste ware navolger van Jezus. Hij spreekt zelfs ongeveer dezelfde laatste woorden als Jezus: 'Heer, reken hun deze zonde niet aan.' Jezus sterft aan het kruis. Stefanus sterft door steniging. Maar hun dood is niet het laatste dat over hen verteld wordt. In beider verhalen is er toekomst na de dood, hoe tegenstrijdig ons dat ook in de oren klinkt. Jezus verrijst in heerlijkheid en over Stefanus lezen we dat hij nog voor de steniging zijn blik op de hemel richt en daar de heerlijkheid van God aanschouwt.

Het kerstfeest houdt een visioen levend van hoop op een gelukkige wereld ondanks het brute geweld dat wij dagelijks om ons heen zien. Het is aan ons om niet bij de pakken neer te gaan zitten maar met geloof en hoop de toekomst tegemoet te gaan. Inzet voor waarheid en gerechtigheid zal uiteindelijk zegevieren zoals bij Jezus, zoals bij Stefanus en zoals hopelijk bij ons.

Pastor Denis Hendrickx o.praem.